

διδόμενη προίκα εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ πατρὸς κατὰ τὸ προικοσύμφωνον εἶναι καλὰ δεδομένη. Παράνομον καὶ παρακάνονον εἶναι νὰ ἐνοχλῇται ἡ θυγατέρα ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας, ὅπου ἐδάνεισαν τὸν πατέρα τῆς ὑστερώτερα ἀπὸ τὴν δόσιν τοῦ προικοσυμφώνου . . . Διὰ δὲ τὴν εἰς μετρητὰ ταγμένην προίκαν, κρίνομεν εὐλογον νὰ τὴν λάβῃ ἡ θυγατέρα ἀπὸ τὰ μούλκια τὰ πατρικά της, τὰ μισά, ὅπου δὲν τῆς εἶχαν δοθῇ προίκα. Καὶ ἀφοῦ πληρωθῇ ἡ θυγατέρα ὅλα, κατὰ τὸ προικοσύμφωνόν της, ὅτι περισσεύῃ νὰ πάρουν οἱ χρεωφειλέται . . .».

584

1805. «Συμφωνητικὸν γράμμα» τοῦ ἐσναφιοῦ τῶν ἀμπατζήδων Φιλίππου π ο υ π ό λ ε ω ς, τῆς 29 Ἰουλίου, ἐξ ἄρθρων 8, ἐν 13, σ. 329–332. Πρβλ. 15.

585

1805. Διαταγὴ τοῦ μεγ. διερμηνέως τοῦ στόλου Π. Μουρούζη, πρὸς τοὺς νησιώτας, ἀπὸ 5 Μαρτίου, περὶ διατιμήσεως νομισμάτων, ἐν 147, σ. 115.

586

1805. Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου, κριτοῦ Θεσσαλονίκης, Πρόχειρον, τὸ λεγόμενον ἡ Ἐξάβιβλος . . . μετάφρασις . . . Ἀλεξίου Σπανοῦ . . . Ἐνετίησιν. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. Ἐκδοσις ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ Γλυκύ, τοῦ 1766· πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 407.

587

1805. «Κανονισμὸς καὶ διόρθωσις τῆς ναυτιλίας τῆς Ἰωνικῆς Πολιτείας . . . Κερκύρα».

588

1806. Πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς Τόμος, κατὰ Νοέμβριον, ἐκ δέκα κεφαλαίων, πΚ. Γρηγορίου Ε', ἐν 70, Β', σ. 106–114 καὶ ἐν 1, Α', σ. 60–68. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 598.
« . . . Δ'. Ὅμοίως δὲ διακωλύομεν, ἵνα μηδεὶς τοῦ λοιποῦ τῶν ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, βρέφη ἀναδέχεται ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας, . . . μηδὲ τοὺς στεφάνους ἀμείβῃ τῶν μελλόντων γάμοις νομίμοις συνάπτεσθαι, κουμπάροι γινόμενοι . . .
Ε'. Ἐτι δὲ μηδεὶς τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν παρέχεται . . . ἄδειαν τοῖς μέλλουσιν εἰς γάμου κοινωνίαν ἐλθεῖν, ἄνευ τῆς ὀφειλομένης προηγουμένως ἐξετάσεως ἐπὶ τῷ μὴ ἔχειν τι τὸ κωλύον ἐκ τῶν ἱερῶν νόμων . . .
Σ'. Ἐπὶ τούτοις δὲ προσέχειν ἀκριβῶς μὴ διδόνθαι ἄδειαν γάμῳ συνάπτεσθαι τοὺς ὀρθοδόξους ἑτεροδόξοις καὶ αἵρετικοῖς . . .

Z'. Μήτε τολμήσῃ τις ἀρχιερεὺς ἢ ἐπίτροπος αὐτοῦ διδόνσθαι διαζύγιον ἐπὶ μηδεμιᾷ αἰτία καὶ προφάσει . . . παρεκτὸς καὶ μόνον ἀποδειχθέντος ἐγκλήματος . . .».

589

1806. Συμφωνητικὸν τῶν ὀρθοδόξων («ρωμαίων») κατοίκων τῆς χώρας τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς *Τήνου*, ἐν 111, σ. 331–333.

« . . . ἐπειδὴ καὶ οἱ κρατοῦντες ἡμῶν . . . ἐπεκύρωσαν μὲν . . . φιομάνι . . . ἐβεβαίωσαν τὰς παλαιὰς συνθηθείας καὶ ἀρχαῖα προνόμια τοῦ γένους μας . . . καὶ ὁ καπουκιαχαγιᾶς νὰ εἶναι ραγιᾶς καὶ ὄχι φράγκος καὶ ἄλλα τούτοις παρόμοια . . . ἡμεῖς σήμερον, ὄντες συνηγμένοι . . . συμφωνοῦμεν εἰς τὸ νὰ διατηρήσωμε μέχρι τέλος ταῦτα τὰ προνόμια τοῦ γένους μας ἀμετάθετα . . .».

590

1806. Ὁ π.Κ. Γρηγόριος Ε' ἀπηγόρευσε ἐντόνως νὰ ἐμπλέκωνται ἐφεξῆς οἱ κληρικοὶ εἰς κοσμικὰς ὑποθέσεις ἐν *Ἀνδρῶ* Μνημ. ἐν 290, σ. 147.

591

1806. Μπουγιουρντί, τῆς 1 Μαρτίου, τοῦ καπουδᾶν πασᾶ, περὶ διορισμοῦ βοεβόδα εἰς *Θέρμια* (Κύθνον), ἐν 95, σ. 135.

« . . . νὰ φυλάττῃ ἀπαρασαλεύτως τὰς ἀνέκαθεν τοπικὰς συνθηθείας, χωρὶς νὰ παρεκτραπῇ ἐν μηδενὶ τοῦ δικαίου καὶ τῶν τοπικῶν ἐθίμων . . .».

592

1806. Ἐγκύκλιος, 22 Δεκ., π.Κ. Γρηγορίου Ε', ἀποτρέπουσα τοὺς χριστιανοὺς τῶν νήσων καὶ παραλίων τοῦ *Αἰγαίου* ἀπὸ τοῦ νὰ λαμβάνουν τὴν ρωσικὴν προστασίαν, ἀλλὰ ν' ἀποκατασταθοῦν ραγιαδες πιστοὶ καὶ εὐπειθεῖς, ἐν 292, σ. 285 καὶ ἐν 111, σ. 410–413.

593

1806. «Ἄρθρα κεφαλαιώδη» τοῦ ἐν *Σμύρνῃ* συστήματος τῶν ρωμαίων πραγματευτῶν, τῆς 19 Δεκεμβρίου, ἐν 92, σ. 58–60.

« . . . ΣΤ'. Ἐννοοῦμεν νόμιμον καὶ πρακτέον τὸ σεκουέστρον, κατὰ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς νόμους.

α'. Ὁ σεκουεστράντης πρέπει νὰ εἶναι ἀποδεδειγμένος τοῦ ἰδίου του λογαριασμοῦ, ἢ διὰ χειρογράφου ὁμολογίας, ἢ διὰ λόγον, καὶ αὐτοῦ ἀποδεδειγμένου, ἢ σεντέντζας καὶ ἀποφάσεως.

